

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.11.2011, sp. zn. 25 Cdo 3522/2011, ECLI:CZ:NS:2011:25.CDO.3522.2011.1

Číslo: 114/2012

Právní věta: K rozhodování o nárocích na náhradu škody vzniklých v souvislosti s uzavřenou smlouvou o poskytování služby elektronických komunikací je dána pravomoc soudu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.11.2011

Spisová značka: 25 Cdo 3522/2011

Číslo rozhodnutí: 114

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náhrada škody, Pravomoc soudu

Předpisy: § 104 odst. 1 o. s. ř.

§ 239 odst. 2 písm. a) o. s. ř. ve znění od 01.07.2009

§ 7 odst. 1 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v P r a z e u s n e s e n í m z e d n e 2 0 . 1 0 . 2 0 1 0 p o t v r d i l u s n e s e n í z e d n e 3 0 . 7 . 2 0 1 0 , k t e r ý m O b v o d n í s o u d p r o P r a h u 4 z a s t a v i l r í z e n í p o d l e § 1 0 4 o d s t . 1 o . s . ř . , p o s t o u p i l v ě c Č e s k é m u t e l e k o m u n i k a č n í m u ú ř a d u a r o z h o d l o n á h r a d ě n á k l a d ů r í z e n í ; o d v o l a c í s o u d r o z h o d l r o v n ě ž o n á h r a d ě n á k l a d ů o d v o l a c í h o r í z e n í . Ž a l o b k y n ě s e d o m á h a l a n á h r a d y š k o d y v e v ý š i 5 4 1 8 6 K č s p ř í s l u ŝ e n s t v í m v z n i k l é v p ř í č i n n é s o u v i s l o s t i s t í m , ž e ž a l o v a n á j í n e p o s k y t o v a l a ř á d n ě t e l e k o m u n i k a č n í s l u ž b y p o d l e s m l o u v y o z ř í z e n í t e l e f o n n í s t a n i c e . P o d l e s o u d u j e ž a l o b k y n í t v r z e n é n e p o s k y t o v á n í t e l e k o m u n i k a č n í c h s l u ž e b p o r u š e n í m p o v i n n o s t í p o d l e z á k o n a č . 1 2 7 / 2 0 0 5 S b . , o e l e k t r o n i c k ý c h k o m u n i k a č í c h (d á l e t ě ž j e n „ z á k o n “) , a j d e p r o t o o n á r o k s p a d á j í c í d o k o m p e t e n c e Č e s k é h o t e l e k o m u n i k a č n í h o ú ř a d u , p ř e s t o ž e c h a r a k t e r n á r o k u j e r y z e s o u k r o m o p r á v n í . S o d k a z e m n a u s n e s e n í z v l á š t n í h o s e n á t u N e j v ý š í h o s p r á v n í h o s o u d u z e d n e 9 . 9 . 2 0 0 8 , s p . z n . K o n f . 2 7 / 2 0 0 8 , u v e d l , ž e r o z h o d u j í c í m p r o v y ř e š e n í o t á z k y p r a v o m o c i s o u d u j e c h a r a k t e r p o v i n n o s t i , k t e r á m ě l a b ý t z e s t r a n y ž a l o v a n é p o r u š e n a . P o s o u z e n í p o r u š e n í p o v i n n o s t í p o d l e z á k o n a j a k o p ř e d b ě ž n ě o t á z k y z e s t r a n y s o u d u b y n a d t o z n a m e n a l o n e p ř í p u s t n o u i n g e r e n c i d o p r a v o m o c i Č e s k é h o t e l e k o m u n i k a č n í h o ú ř a d u .

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dovolání, jehož přípustnost dovozuje z § 239 odst. 2 písm. a) o. s. ř., a namítá, že náhrada škody jako ryze soukromoprávní oblast je upravena v občanském zákoníku, zákon o elektronických komunikacích náhradu škody neupravuje. Je proto přesvědčena, že spor náleží do pravomoci soudu, nikoli správního orgánu. Navrhla, aby usnesení soudů obou stupňů

byla zrušena a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k dovolání souhlasí s názorem odvolacího soudu, neboť pro stanovení náhrady škody je nutné předběžně zjistit, zda došlo k porušení povinnosti z její strany, k čemuž je dáno zákonné zmocnění Českého telekomunikačního úřadu. Navrhla, aby dovolání žalobkyně bylo zamítnuto.

Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu druhého stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř. a že jde o usnesení, proti kterému je dovolání přípustné [§ 239 odst. 2 písm. a) o. s. ř.], přezkoumal usnesení odvolacího soudu a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné.

Rozhodnutí soudů nižších stupňů vychází ze závěru, že pro nedostatek pravomoci soudu, který je neodstranitelným nedostatkem jedné z podmínek řízení, je třeba řízení zastavit a věc postoupit orgánu příslušnému k rozhodnutí, kterým je Český telekomunikační úřad.

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Podle odst. 3 tohoto ustanovení jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen stanoví-li to zákon.

Podle § 103 o. s. ř. kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může jednat ve věci samé (podmínky řízení). Jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nespadá-li věc do pravomoci soudů nebo má-li předcházet jiné řízení, soud postoupí věc po právní moci usnesení o zastavení řízení příslušnému orgánu; právní účinky spojené s podáním návrhu na zahájení řízení zůstávají přitom zachovány (§ 104 odst. 1 o. s. ř.).

Občanskoprávními vztahy jsou především takové právní vztahy, které občanský zákoník definuje v ustanovení § 1, tedy i majetkové vztahy fyzických a právnických osob a majetkové vztahy mezi těmito osobami a státem (§ 1 odst. 2 obč. zák.).

Soudy jsou povolány k rozhodování o věcech, které svou povahou vyplývají ze vztahů uvedených taxativně v ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., není-li výjimečně založena výslovným ustanovením zákona pravomoc jiného orgánu. Vedle toho soudy rozhodují i o věcech do uvedeného výčtu nezařazených, jestliže jejich pravomoc zakládá zákon (§ 7 odst. 3 o. s. ř.). Pro posouzení, zda je v projednávané věci dána pravomoc soudu, je proto rozhodující charakter právního vztahu, z něhož vyplývá žalobkyní uplatněný nárok.

Podle § 129 odst. 1, věty první, zákona č. 127/2005 Sb. Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

V posuzované věci se žalobkyně domáhá náhrady zatím blíže nespecifikované „škody přímé i následné“ způsobené v souvislosti s odstraňováním obtíží vyvolaných žalovanou, která podle žaloby neposkytovala řádně telekomunikační služby, k nimž se zavázala smlouvou o zřízení telefonní stanice. Bez ohledu na dosud ne zcela jasné vymezení způsobených újem, jedná se nepochybně o nárok na náhradu škody, který má být podle žaloby důsledkem porušení závazkového smluvního

vztahu mezi žalobkyní a žalovanou, nikoliv samotného zákona o elektronických komunikacích, jak nesprávně dovodil odvolací soud. Postavení žalované jako osoby poskytující komunikační činnost nelze sice oddělovat od smluvních vztahů, do nichž vstupuje, nelze však na druhé straně dovozovat, že veškeré smluvní vztahy žalované budou paušálně považovány za související s pravomocemi, které zákon svěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad je oprávněn rozhodovat ve věcech elektronických komunikací pouze spory o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících (srovnej např. usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2008, sp. zn. [Konf 27/2008](#)). Škoda vzniklá v důsledku porušení smlouvy o zřízení telefonní stanice a poskytování telefonních služeb takovým nárokem není. Rozhodování o nárocích na náhradu škody (byť se jedná o nárok vzniklý v souvislosti s uzavřenou smlouvou o poskytování služby elektronických komunikací) zákon o elektronických komunikacích Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje, proto jde o věc, o níž přísluší rozhodnout soudu podle § 7 odst. 1 o. s. ř. (obdobně srovnej též usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, sp. zn. Konf 39/2003).

Protože odvolací soud založil své rozhodnutí na nesprávném právním posouzení charakteru uplatněného nároku, je dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. naplněn. Dovolací soud proto zrušil usnesení odvolacího soudu (§ 243b odst. 2, části věty za středníkem, odst. 3, věta první, o. s. ř.). Protože důvody vedoucí ke zrušení rozhodnutí odvolacího soudu platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud i je a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.